

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สรุปผลดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. วิธีการดำเนินการวิจัย
3. สรุปผล
4. อภิปราย
5. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโพนทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 จำนวน 11 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ระหว่างวันที่ 21 พฤศจิกายน 2554 ถึงวันที่ 14 ธันวาคม 2554 ใช้เวลาดำเนินการทดลองจำนวน 16 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งมีรายละเอียดในการวิจัย ดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจ วิธีการเรียนรู้ บทบาทของผู้เรียน เป้าหมายของการเรียน มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด และวิธีประเมินผลการเรียนรู้
2. ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ หลังจากนั้นนำกระดาษคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน แล้วบันทึกคะแนนเก็บไว้เปรียบเทียบกับคะแนนสอบหลังเรียน
3. ดำเนินการสอนตามขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้ โดยให้กลุ่มเป้าหมายเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เป็นเวลา 16 วัน
4. ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับที่ทดสอบก่อนเรียน
5. สอบถามศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรู้ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ

สรุปผล

ผลการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้าน โพนทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 สรุปได้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.70/85.45 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.6520 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 65.20
3. นักเรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้าน โพนทอง มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.70/85.45 หมายความว่า คะแนนเฉลี่ยจากการปฏิบัติแบบฝึกทักษะ เท่ากับร้อยละ 85.70 และคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับร้อยละ 85.45 แสดงว่า การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการสร้างและพัฒนาขึ้นก่อนที่เหมาะสม คือได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาคู่มือและหนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ศึกษาเอกสารการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะแล้วนำขึ้นตอนการสอนมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ออกแบบการเรียนรู้โดยแบ่งเป็นสาระย่อย 8 เรื่องตามรายมาตราตัวสะกด และจัดทำแบบฝึกทักษะ 8 ชุด จำนวน 32 กิจกรรมย่อย ซึ่งแบบฝึกทักษะแต่ละชุดมีลักษณะที่แตกต่างกันหลายรูปแบบ เช่น การเขียนคำจากภาพ การคัดลายมือ การวาดภาพระบายสีประกอบคำ และการเขียนแผนผังความคิด เรียงลำดับความยากง่ายของเนื้อหา และมีภาพประกอบเพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียน ดังที่ ชเวนดิงเกอร์ (Schwendinger, 1977 : 51) ได้ศึกษาผลการเรียนการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับ 6 จำนวน 503 คน โดยใช้แบบฝึกที่มีรูปภาพเหมือนจริง แบบเรียนตามคำบอกและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำพบว่านักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียน โดยไม่ใช้รูปภาพเหมือนจริง ซึ่งสอดคล้องกับ ชวาร์ท (Schwartz, 1977 : 55) ที่พบว่านักเรียนกลุ่มที่เรียน โดยใช้รูปภาพที่มีความหมาย มีแนวโน้มของการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำแบบธรรมดา และคมจำ แसनกล้า (2547 : 30) ได้ให้ความเห็นว่าการสร้างแบบฝึกต้องศึกษาปัญหาของเนื้อหาที่จะนำมาสร้าง โดยมีการตั้งเป็นวัตถุประสงค์ รูปแบบและวางแผนการใช้แบบฝึกที่สอดคล้องกับเนื้อหาหรือทักษะที่ต้องการฝึก และก่อนนำไปฝึกควรนำไปทดลองใช้เพื่อหาข้อบกพร่องแล้วนำมาปรับปรุง นอกจากนี้ นอญาควงเพชร (2544 : 24) ; ประวีณา เอ็นดู (2547 : 23) ได้อธิบายอย่างสอดคล้องกันว่า การสร้างแบบฝึกจะต้องให้

เหมาะสมกับวัยผู้เรียน ไม่ยากและง่ายเกินไป การกำหนดเนื้อหาให้เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก โดยคำนึงถึงความสนใจและความสามารถของผู้เรียน

นอกจากนั้นชุดการฝึกทักษะจะต้องใช้ภาพประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียนเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการฝึก และจะช่วยย่นอายุให้ติดตามต่อไปตามหลักของการจูงใจ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยการศึกษาทฤษฎี หลักการ และแนวคิดในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ และนำข้อมูลที่ศึกษามาเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและกิจกรรม และปรับปรุงแก้ไขจนได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ มีความเหมาะสม จึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินตรวจสอบ ซึ่งผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับเหมาะสมมาก และขั้นตอนที่สำคัญในกระบวนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้คือการนำไปทดลองใช้กับนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อความเหมาะสมของกิจกรรม เวลา สื่อและแหล่งเรียนรู้ แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขจนเป็นแผนที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดขั้นตอนเนื้อหา กิจกรรมได้อย่างชัดเจนที่สำคัญเป็นแผนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถนำไปใช้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ดังนั้นจึงส่งผลให้แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ครั้งนี้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของทิพย์วัลย์ รัศมีชน (2550 : 97-98) ; สุกจิตร์ คงสุวรรณ (2550 : 95-96) ; อัมพวรรณ โทโตตี (2550 : 114-115) ; สมลักษณ์ สุวรรณวงศ์ (2550 : 81-82) ; อัมรา ศรีเกิน (2553 : 132-139) ; มานิตยา ทรงธรรมสกุล (2553 : 78) ; สมพงษ์ ศรีหยาด (2553 : 93) และคำนึง จันทะนันท์ (2553 : 91) ที่พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.6520 ซึ่งหมายความว่า การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ มีความเป็นไปได้ที่จะทำให้ผลการเรียนของนักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงโดยมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 65.20 ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะ แบบฝึกทักษะในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบฝึกที่มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับสภาพและความต้องการของผู้เรียน การจัดกิจกรรม โดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำเป็นวิธีการที่เอื้อต่อการพัฒนานักเรียนทุกคน เพราะนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง มีส่วนร่วม

และการแสดงออกในการร่วมกิจกรรม และแบบฝึกทักษะเป็นส่วนเพิ่มเติมเสริมหนังสือเรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมตามความสามารถของแต่ละบุคคลและสามารถฝึกได้หลาย ๆ ครั้ง โดยเน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการ นักเรียนจึงเรียนรู้อย่างมีความสุข ซึ่งจัดได้ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงส่งผลให้ผลการเรียนของนักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของฉวีวัฒน์ ทองเกลียว (2546 : 97-98) ; พินิจ จันทร์ชัย (2546 : 70) ; ชนาธิป ผลวาวแวว (2548 : 54-56) ; สมลักษณ์ สุวรรณวงศ์ (2550 : 81-82) ; สุภจิตร กงสุวรรณ (2550 : 95-96) ; อัมพวรรณ โกลโคสี (2550 : 114-115) ; มะลิวัลย์ พบลาภ (2549 : 93-93) ; อัมรา ศรีเกิน (2553 : 134-135) และกานิ่ง จันทะนันท์ (2553 : 91) ที่พบว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ

3. นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ มีทักษะการเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนได้ความรู้เพิ่มขึ้น ซึ่งผลสรุปนี้เชื่อมั่นได้ถึงร้อยละ 99 ทั้งนี้เป็นผลมาจากนักเรียนได้รับฝึกทักษะการสะกดคำด้วยแบบฝึกทักษะที่ดีซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาและสร้างแบบฝึกทักษะตามที่ศึกษา แสงเดช (2545 : 6-7) ; พินิจ จันทร์ชัย (2546 : 92) ; อำนวย เกื่อมใส (2546 : 93) คมขำ แสนกล้า (2548 : 14) ; จินดา อุ่นทอง (2549 : 25) ศิริวรรณ ปาลี (2550 : 20) ได้กล่าวไว้อย่างสอดคล้องกันว่า ด้านเนื้อหาของแบบฝึกทักษะต้องเกี่ยวกับเรื่องที่ได้เรียนมาแล้ว เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีความชัดเจน ผู้เรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่ายและมีความหมายต่อผู้เรียน ด้านรูปแบบของแบบฝึกต้องเร้าความสนใจ กิจกรรมหลากหลาย แปลกใหม่ท้าทายความสามารถ และทำให้นักเรียนเกิดความสุข ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับเนื้อหา กำหนดให้แน่นอนว่าจะทำการฝึกทักษะด้านใด ใช้ภาษาเข้าใจง่ายตอบสนองความต้องการระหว่างบุคคลผู้เรียนสามารถประเมินความก้าวหน้าตัวเองได้ และด้านการใช้ภาษาจะต้องเหมาะกับวัย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกด้วยตัวเอง ฝึกกระบวนการคิดและกระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ที่ยั่งยืน การจะสร้างแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต้องนำหลักจิตวิทยาไปใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้นำหลักการแนวคิดของจินตนา สายทองเกิด (2536 : 15) มาใช้โดยการประยุกต์เอาทฤษฎีการเรียนรู้แบบเชื่อมโยงมาใช้ในการสร้างแบบฝึกด้วยการสร้างความพร้อมให้กับผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนทราบจุดประสงค์ผลดีที่เกิดจากการฝึก ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสนใจและตั้งใจฝึกจนประสบความสำเร็จ การให้ฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ จะทำให้เกิดความชำนาญ

คล่องแคล่วแม่นยำยิ่งขึ้น และการให้ข้อมูลย้อนกลับจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสทราบผลการกระทำเพื่อสร้างความพึงพอใจแก่ผู้เรียนและแก้ไขข้อบกพร่องได้ด้วย

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้นำหลักการสร้างแบบฝึกของกรรณิการ์ ทวงเกนบ (2540 :

7) โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งในด้านความรู้ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจ การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการฝึกฝน ทำอย่างต่อเนื่องมีหลากหลายรูปแบบเพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย การให้ทราบผลการกระทำเพื่อให้ทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่อง และการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากทำ เกิดความสนุกสนาน ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมลักษณ์ สุวรรณวงศ์ (2550 : 81-82) ; อัมพวรรณ โคนโคตี (2550 : 114-115) ; อัมรา ศรีเกิน (2553 : 132-139) ; สุภจิตร คงสุวรรณ (2550 : 95-96) มานิตยา ทรงธรรมสกุล (2553 : 78) พบว่านักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พิณิจ จันทร์ชัย (2546 : 70) ; บุญเพชร สุวรรณศรี (2548 : 97-98) ; ทิพย์วัลย์ รัชชชน (2550 : 97-98) พบว่านักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ รวมถึงผลการศึกษาวิจัยของ แม็คพีค (McPeake, 1977 : A) ซึ่งได้ศึกษาผลการเรียนจากแบบฝึกอย่างเป็นระบบพบว่าแบบฝึกช่วยปรับปรุงความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนทุกคน

4. ความพึงพอใจในการเรียนรู้ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.70$) และมีความพึงพอใจรายข้อ อยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งความพึงพอใจจะส่งผลโดยตรงต่อผู้เรียนให้สามารถประสบความสำเร็จในการเรียนรู้จากแบบฝึกทักษะการสะกดคำ (วิชัย แหวนเพชร, 2543 : 135) ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีรูปแบบสวยงาม กระตลัดน่าสนใจ มีขนาดของตัวอักษรเหมาะสมกับผู้เรียน อ่านง่ายและชัดเจน มีภาพประกอบน่าสนใจเหมาะกับเนื้อหา มีการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก อ่านเข้าใจง่าย ผู้เรียนได้รับความเพลิดเพลินสนุกสนานในการทำกิจกรรมในแบบฝึก มีกิจกรรมที่หลากหลายไม่จำเจ ผู้เรียนสามารถสรุปองค์ความรู้ได้ด้วยตัวเองอย่างชัดเจน มีเวลาการทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะทั้งในและนอกเวลาเรียน รวมถึงผู้เรียนสามารถเข้าใจบทเรียนหลังจากทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะและสามารถประเมินตนเองได้ทันที ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทองพูน ศิริมนตรี (2549 : 97-98) ; อัมพวรรณ โคนโคตี (2550 : 81-115) สมลักษณ์ สุวรรณวงศ์ (2550 : 81-82) และคำนึง จันทะนันท์ (2553 : 84-88) พบว่านักเรียนที่เรียน โดยใช้

แบบฝึกทักษะมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ธนิตา เรื่องวิเศษ (2550 : 78-79) พบว่านักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดี และอัมรา ศรีเกิน (2553 : 138-139) และมานิตยา ทรงธรรมสกุล (2553 : 73-75) พบว่านักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโพหนอง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าและพัฒนาขึ้นไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 การใช้แบบฝึกควรให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติมากที่สุด ด้วยชุดฝึกที่มีความหลากหลาย เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้ำๆ ทวน ด้วยกิจกรรมที่หลากหลายรูปแบบน่าสนใจเพื่อให้การฝึกทักษะทางภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 การใช้แบบฝึกทักษะในกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรเตรียมแบบฝึกให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะด้วยตนเองภายใต้การดูแลของครูผู้สอนอย่างใกล้ชิด คอยแนะนำ ให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือ และประเมินผลการเรียนเป็นระยะ เพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียนให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

1.4 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การสอนคำใหม่ คำพื้นฐานในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรเน้นการสอนแจกลูกและสะกดคำ เพื่อให้ นักเรียนสามารถบูรณาการเชื่อมโยงไปสู่การอ่านคำอื่น ๆ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการอ่านและการเขียนของนักเรียนในระดับชั้นสูงขึ้นไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัย เรื่องการพัฒนาทักษะทางการอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทยประสิทธิภาพการเรียนรู้

2.2 การวิจัย เรื่องการพัฒนาทักษะทางการอ่านและเขียนสะกดคำไม่ตรงตาม
มาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2

2.3 การวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียน
สะกดคำภาษาไทย กับการสอนด้วยวิธีการสอนอื่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY